

SUUREN LAUANTAIN AAMUPALVELUS

Psalmi 119 ja Kristuksen hautausveisut

Kuoro: *Kiitetty olet Sinä, Herra, opeta minulle käskysi.*

1 Autuaita ovat ne, joiden vaellus on nuhteeton, / ne, jotka Herran lakia seuraavat.

Sinut, oi Kristus, – Elämä, pantiin nyt hautaan, ja enkelein joukot hämmästyneinä ylistivät Sinun alentumistasi.

2 Autuaita ne, jotka tutkivat hänen todistuksiaan, / etsivät häntä koko sydämestään.

Oi Elämä, kuinka se käy niin, että Sinä kuolet? Kuinka Sinä haudassa olet, vaikka samalla kuoleman valtakunnan kukistat ja kuolleet tuonelasta ylös herätät?

Kaikki:

3. Sillä ne, jotka har - joit - ta - vat lait - to-muut-ta, ei-vät kulje hä - nen tei - tään.

Ylistämme Sinua, oi Jeesus Kuningas, ja kunnioitamme hautaamistasi ja kärsimyksiäsi, joilla olet meidät turmeluksesta pelastanut.

4 Sinä annoit käskysi, / että niitä tarkoin noudatettaisiin.

Oi Jeesus, kaikkien Kuningas, Sinä, joka olet maalle mitan pannut, olet nyt itse vähäisessä haudassa, herättäen kuolleet haudoistaan.

5 Kunpa tieni olisivat suorat ja noudattaisin vanhurskaita säädöksiäsi.

Jeesus, minun Kristukseni, kaikkien Kuningas, mitä Sinä menit tuonelasta etsimään? Ihmissukuako päästämään?

6 Silloin en joudu häpeään, / pidänhän kaikki käskysi silmiäni edessä.

Kaikkien Herran nähdään nyt olevan kuolleena ja pannaan uuteen hautaan, vaikka itse Hän on kuolleitten haudat tyhjentänyt.

7 Vilpittömin sydämin minä ylistän sinua, Herra, / koska olen oppinut tuntemaan oikeamieliset päätöksesi.

Oi Elämä – Kristus! Sinut pantiin nyt hautaan, mutta Sinä olet kuolemallasi kuoleman hävittänyt ja vuodattanut maailmalle elämän.

8 Minä noudatan sinun vanhurskaita säädöksiäsi, / älä koskaan minua hylkää!

Oi Kristus! Sinut ikään kuin joku pahantekijä luettiin pahantekijäin joukkoon, vaikka Sinä puhdistat meidät muinaisen pahantekijän pahuudesta.

9 Miten nuorukainen pitää tiensä suorassa? / Siten, että noudattaa sinun sanojasi.

Hän, joka on kauneudessaan kaikkia ihmisiä ihanampi, Hän joka on tehnyt koko luonnon ihanaksi, esiintyy muodottomana kuolleen.

10 Koko sydämeistäni minä etsin sinua, / älä työnnä minua syrjään käskyjesi tieltä.

Vapahtaja, kuinka tuonela kestää tulemisesi eikä heti sorru pimeyteen Sinun valkeutesi kirkkauden sokaisemana?

11 Minä kätken sanasi sydämeeni, / etten sinua vastaan tekisi syntiä.

Oi suloisin Jeesukseni, oi pelastavainen Valo! Kuinka tulit pimeään hautaan kätkeytyksi? Voi sanomatonta ja kuvaamatonta kärsivällisyyttä!

12 Ylistetty olet sinä, Herra! / Opetä minulle vanhurskaat säädöksesi.

Henkimaailma – ruumiittomain olentojen paljous on ymmällä sanoin selittämättömän hautaamisesi salaisuudesta.

13 Minä julistan huulillani kaikki päätökset, / jotka suusi on lausunut.

Voi ihmeitä outoja! Voi asioita uusia! Häntä, joka on minulle hengen antanut, nyt hengettömänä kannetaan, ja Joosefin käsillä hautaan viedään.

14 Minä riemuitsen sinun todistustesi tiellä / niin kuin kaikesta rikkaudesta riemuitaan.

Sinä, oi Kristus, vaivuit alas hautaan jättämättä kuitenkaan Isän helmaa. Se on outoa ja samalla kunniakasta.

15 Minä tutkistelen sinun käskyjäsi / ja pidän katseeni sinun teilläsi.

Jeesus, vaikka Sinut suljettiinkin vähäiseen hautaan, niin koko luomakunta tunsu Sinut taivaan ja maan totiseksi Kuninkaaksi.

16 Minä mietiskelen vanhurskaita säädöksiäsi, / minä en unohda sinun sanojasi.

Kun Sinut, oi Kristus, - Luoja, hautaan pantiin, niin silloin tuonelan perustukset vavahtivat, ja ihmisten haudat aukesivat.

17 Suo palvelijallesi hyvitys, / anna minun elää, niin noudatan sinun sanojasi.

Hänet, joka pitää kädessään maailman, kätketään nyt maan alle, vaikka Hän itse päästää kuolleet tuonelasta.

18 Avaa silmäni näkemään /sinun lakisi kaikkine ihmeineen.

Vapahtaja, minun Elämäni, Sinä nousit turmeluksesta, kun kuolit, menit kuolleitten työ ja murskasit tuonelan salvat.

19 Minä olen muukalainen maan päällä. / Älä salaa minulta käskyjäsi.

Jumalan ruumis kätketään nyt ikään kuin valaiseva kynttilä vakan alle, ja se karkottaa tuonelasta pimeyden.

20 Minun sieluni riutuu kaipauksesta, / alati minä odotan sinun oikeita tuomioitasi.

Hengellisen sotaväen paljous liittyy nyt Joosefiin ja Nikodeemukseen pannakseen Sinut, sijoittumattoman, vähäiseen hautaan.

21 Sinä rankaiset röyhkeitä / kirottuja ne, jotka kääntävät selkänsä käskyillesi!

Kun Sinut, minun Jeesukseni, elämän vuodattaja, omasta tahdostasi kuoletettiin ja pantiin maan alle, Sinä teit eläväksi minut, joka olin rikkomuksen kuoletettava.

22 Poista minun yltäni pilkka ja häväistys, / sillä minä etsin todistuksiasi.

Koko luomakunta muuttui Sinun kärsiessäsi, oi Sana, sillä tuntiessaan Sinut kaiken koossapitäjäksi kaikki kärsi Sinun kanssasi.

23 Kun päämiehet istuvat ja panettelevat minua, / sinun palvelijasi pohdiskelee vanhurskaita säädöksiäsi.

Saatuaan vatsaansa elämän Kiven kaiken ahmiva tuonela oksensi kuolleet, jotka oli aikojen alusta asti niellyt.

24 Sinun todistuksesi ovat minun mietteeni, / vanhurskaat säädöksesi ovat neuvonantajani.

Sinut, oi Kristus, pantiin uuteen hautaan, mutta noustuasi jumalallisella voimallasi ylös kuolleista Sinä uudistit ihmisluonnon.

25 Minun sieluni viruu maassa. / Tee sanasi mukaan ja minut virvoita!

Pelastaaksesi Aadamin tulit Sinä, oi Herra, alas maan päälle, mutta kun et häntä maan päällä löytänyt, laskeudit, etsien häntä aina tuonelaan asti.

26 Sinä kuulet minua, kun kerron, mitä teitä olen kulkenut. / Opetä minulle vanhurskaat säädöksesi.

Oi Sana! Koko maa pelosta vapisi ja aamutähti peitti säteensä, kun Sinun suurin valosi maahan kätkettiin.

27 Anna minun ymmärtää sinun säädöstesä tie, / niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi.

Oi Vapahtaja! Ihmisenä Sinä vapaaehtoisesti kuolet, mutta Jumalana Sinä kuolleet herätit ylös haudoista sekä synnin syvyyksistä.

28 Minun sieluni väsy uupumuksesta. / Vahvista minua sanoillasi!

Oi Jeesus, valituskyyneleitä Sinun tähtesi vuodattaen puhdas Äitisi huusi: Kuinka hautaisin Sinut, Poikani?

29 Pidä valheen tie minusta loitolla, / lakisi kautta minua armahda.

Ikään kuin nisun jyvä vajosit Sinä maan poveen ja kannoit monihaaraisen tähkän herättäen kuolleista ihmiset, jotka ovat Adamista polveutuneet.

30 Minä valitsen totuuden tien, / sinun tuomioitasi minä en unohda.

Auringon tavoin Sinä olet nyt kätkeytynyt maan alle ja synnin yö on Sinut peittänyt, mutta nouse entistä kirkkaampana, Vapahtaja!

31 Minä pidän kiinni sinun todistuksistasi – Herra, / älä anna minun joutua häpeään!

Vapahtaja, niin kuin kuu peittää auringon kehän, niin on nyt hauta peittänyt Sinut, kun Sinä lihallisesti vaivuit kuolemaan.

32 Juoksujalkaa minä kuljen sinun käskyjesi tietä, / kun huojennat sydäntäni.

Kuolemaa maistanut Elämä, Kristus, on vapauttanut ihmiset kuolemasta ja lahjoittaa nyt kaikille elämän.

33 Herra, opeta minulle säädöstesä tie, / niin seuraan sitä aina.

Vapahtaja, Sinä tulit ruumiillisesti uudeksi Adamiksi ja kuolemallasi saatoit elämään muinoin kateudessa kuoletetun Aadamin.

34 Anna minulle ymmärrystä, niin minä tutkin lakiasi / ja olen koko sydämestäni sille kuuliainen.

Vapahtaja, kun henkijoukot näkivät Sinut kuolleena makaamassa meidän tähtemme, ne hämmästyivät ja peittivät itsensä siivin.

35 Ohjaa minua käskyjesi polkua, / sillä sitä minä haluan.

Oi Sana, otettuaan Sinut puulta kuolleena Joosef on nyt pannut Sinut haudata, mutta nouse Jumalana ylös ja pelasta kaikki!

36 Taivuta sydämeni todistustesi puoleen, / ahneudesta ohjaa se pois.

Vapahtaja, Sinä olet enkelten riemu, mutta nyt myös murheen aihe, kun he näkevät Sinut lihallisesti hengettömänä kuolleena.

37 Käännä silmäni kauas kaikesta turhasta, / anna minun elää ja kulkea sinun tietäsi.

Ylennettynä ristinpuuhun Sinä ylensit kanssasi myöskin elossa olevat ihmiset, ja oltuasi maan alla Sinä myöskin siellä makaavat kanssasi ylös herätit.

38 Anna puheesi käydä toteen palvelijallesi, / jotta pelkäisin sinua.

Vapahtaja, ikään kuin leijona Sinä heräsit lihallisesta unestasi, ikään kuin nuori leijona Sinä nousit kuolleista ja jätit lihan vanhenemisen.

39 Päästä minut häpeästä, joka ahdistaa minua, / sillä sinun päätöksesi ovat hyvät.

Sinä, joka otit Aadamin kylkiluun ja muovasit siitä Eevan, annoit lävistää kylkesi ja vuodatit puhdistavan virran.

40 Katso, minä kaipaen käskyjäsi, / anna minun elää sinun vanhurskauttessasi!

Muoin teurastettiin karitsa salaa, mutta kun Sinut, pahuuden torjuva Vapahtaja, teurastettiin julkisesti, Sinä puhdistit koko luomakunnan.

41 Kohdatkoon minua sinun armosi, Herra, / kohdatkoon pelastuksesi minut puheesi mukaan.

Ken sanoin voisi selittää sen kauhean, totisesti uuden tapauksen, että Hän, joka luomakuntaa hallitsee, antaa itsensä kärsimyksille alttiiksi ja kuolee meidän edestämme?

42 Silloin minä puhun ja vastaan pilkkaajilleni, / sillä sinun sanoissasi on minun toivoni.

Hämmästyneinä enkelit huusivat: Kuinka elämän varainhoitaja on kuollut? Kuinka Jumala suljetaan hautaan?

43 Älä poista suustani viimeistäkin totuuden sanaa, / sillä minä panen toivoni sinun tuomioihisi.

Vapahtaja, keihään lävistämästä kyljestäsi Sinä vuodatat elämän minulle, joka olen oman elämäni elämästä vieraannuttama, ja niin teet minut eläväksi.

44 Silloin minä noudatan aina sinun lakiasi, / aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kättesi puulle levittäen Sinä kokosit ihmiset, oi Jeesus, ja kun elämää virtaava kylkesi lävistettiin, Sinä vuodatit kaikille synninpäästön.

45 Minä kuljen turuilla ja toreilla, / sillä etsin sinun käskyjäsi.

Oi Vapahtaja, kunniallinen Joosef hoivaa Sinut peljättävästi, hautaa kunniallisesti Sinut kuolleena ja hämmästyä peljättävää muotoasi.

46 Kuninkaidenkin edessä minä kerron todistuksistasi, / enkä sitä häpeä.

Kun Sinä, Jeesus, omasta tahdostasi laskeuduit kuolevaisena maan alle, Sinä nostit maasta taivasiin ne, jotka olivat sieltä alas langenneet.

47 Minä mietiskelen sinun käskyjäsi, / joita kovin rakastan.

Jeesus, Sinä olit silmiemme nähden kuollut, mutta Jumalana Sinä elät, ja nostit maasta taivasiin ne, jotka olivat sieltä alas langenneet.

48 Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, joita rakastan, / ja minä tutkistelen sinun vanhurskaita säädöksiäsi.

Jeesus, Sinä olit silmiemme nähden kuollut, mutta Jumalana Sinä elät, ja kuoletettuasi minun murhaajani Sinä annoit kuoleman valtaan joutuneille ihmisille jälleen elämän.

49 Muista sanaasi, jonka palvelijallesi annoit; / sinun sanasi antaa minulle toivon.

Minä kumarran, oi ihmisiä rakastava, kärsimyksillesi, kiitosvirsin ylistän hautaamistasi, kiitän voimaasi, joitten kautta olen turmiollisista kärsimyksistä vapaaksi päässyt.

50 Kun minut on nöyryytetty, / ovat sanasi lohtuni.

Kristus, Sinua vastaan hiottiin miekka; väkevän miekka tylsyi ja Eedenin miekka voitettiin.

51 Röyhkeät rikkovat räikeästi lakia, / mutta minä en poikkea sinun laistasi.

Nähdessään karitsansa teurastettavana uuhi valitti tuskan vallassa ja sai koko lauman liikutuksesta huutamaan.

52 Minä muistelen ikiaikaisia päätöksiäsi, Herra, / niistä minä saan lohdun.

Tosin Sinut, Kristus, laskettiin hautaan ja tosin Sinä menit tuonelaan, mutta Sinä tyhjensit haudat ja riisuit tuonelan alastomaksi.

53 Toivottomuus saa minut valtaansa syntisten tähden, / jotka hylkäävät sinun lakisi.

Vapaaehtoisesti mentyäsi maan alle Sinä, Vapahtaja, annoit elämän kuoleman valtaan joutuneille ihmisille ja saatoit heidät heidän isiensä kunniaan.

54 Sinun säädöksesi ovat riemulauluni, / kun asun sijoillani muukalaisena.

Yksi Kolminaisuudesta kärsi meidän tähtemme lihallisesti häpeällisen kuoleman. Aurinko peljästy ja maa vapisi!

55 Yölläkin minä muistan sinun nimeäsi, Herra, / ja noudatan lakiasi.

Katkeran lähteen, Juudan sukukunnan, jälkeläiset laskivat hautaan ravitsijansa, mannan antaja Jeesuksen.

56 Tämä oli minulle tuleva, / sillä minä kaipaen vanhurskaita säädöksiäsi.

Tuomari seisoi tuomittavana tuomari Pilatuksen edessä ja Hänet tuomittiin epäoikeudenmukaiseen kuolemaan ristin puulla.

57 Herra on osani, / sinun lakiasi sanoin noudattavani.

Sinä kerskaileva Israel, sinä murhanhimoinen kansa, mikä sinun tuli, kun vapautit Barabbaan ja annoit Vapahtajan ristille?

58 Koko sydämestäni minä rukoilen edessäsi: armahda minua, / tee puheesi mukaan!

Sinä olet omalla kädelläsi luonut maasta Aadamin. Sen tähden Sinä olit luontosi puolesta ihminen ja olet antanut vapaalla tahdollasi naulita itsesi ristiin.

59 Minä tutkin teitäsi / ja käännän askeleeni todistustesi puoleen.

Kuuliaisena Isällesi Sinä, oi Sana, laskeuduit alas aina pahimpaan tuone-
laan ja herätit kuolleista ihmissuvun.

60 Minä olen valmis, / en ole huolissani vaan noudatan käskyjäsi.

Voi minua, oi maailman Valo! Voi minua, oi minun Valoni, minun rakkain
Jeesukseni! – Näin itki Neitsyt katkerasti valittaen.

**61 Syntisten köydet kiertyvät ympärilleni, / mutta minä en unohda sinun
lakiasi.**

Sinä kateellinen, murhaava, saastainen kansa, häpeäisit edes ylösnousseen
Kristuksen käärinliinoja ja hikiliinaa.

**62 Yösydännäkin nousen ylistämään sinua / oikeudenmukaisista tuo-
mioistasi.**

Tule, sinä saastainen murhaaja ja opetuslapsi, ja osoita minulle pahuutesi,
joka teki sinut Kristuksen kavaltajaksi.

**63 Olen kaikkien niiden ystävä, jotka pelkäävät sinua / ja noudattavat
sinun käskyjäsi.**

Sinä hullu ja sokea, sinä turmeluksen täyttämä ja selkärangaton, teesken-
telit muka ihmisrakkauden tähden myyväsi rahasta mirhavoiteen.

64 Sinun armosi, Herra, täyttää maan. / Opeta minulle säädöksesi!

Minkä hinnan sait taivaallisesta Mirhasta? Mitä sait arvokkaan vastineek-
si? Pelkkää raivohulluutta, sinä kirottu Saatana.

65 Hyvin sinä teet palvelijallesi, Herra, / puheesi mukaan.

Jos muka rakastat köyhiä ja murehdit sielun armahdukseksi vuodatettua
mirhaa, niin miten myyt kullasta Hänet, joka on valonkirkas?

66 Opeta minulle hyvyyttä, kuria ja tietoa, / sillä minä luotan käskyihisi.

Oi Jumalan Sana, oi minun iloni! Kuinka voin kärsiä Sinun kolmipäiväistä
hautaasi? Nyt kauheasti kärsii äidillinen sydämeni.

**67 Minä kuljin harhateitä, kunnes jouduin nöyrytykseen, / sen vuoksi minä
seuraan opastustasi.**

Kuka antaisi minulle kyynellähteitten vettä, että itkisin suloista Jeesusta-
ni? huusi Jumalan Morsian, Neitsyt.

68 Herra, sinä olet hyvä, / hyvydessäsi opeta minulle säädöksesi.

Te vuoret ja kukkulat, te, koko ihmisten paljous, itkekää ja parkukaa minun, teidän Jumalanne Äidin kanssa!

69 Yhä enemmän tekevät röyhkeät minulle vääryyttä, / mutta kaikesta sydämestäni minä etsin sinun käskyjäsi.

“Milloin näen Sinut taas, oi Vapahtajani, ikuisen Valoni, sydämeni ilon ja suloisuuden?” - Näin Neitsyt katkerasti valitti.

70 Heidän sydämensä juoksettuu kuin maito, / mutta minä mietiskelen sinun lakiasi.

Vapahtaja, vaikka Sinä kulmakiven tavoin suostuitkin louhittavaksi, niin elämän lähteenä Sinä vuodatit elävän virran.

71 Hyvä oli, että nöyryytit minua, / jotta oppisin sinun säädöksesi.

Ammentaessamme kyljestäsi vuotaneesta kaksinkertaisesta virrasta ikään kuin yhdestä lähteestä, me saamme hedelmäksi kuolemattoman elämän.

72 Suustasi kumpuaa laki, se on minulle hyvä, / kalliimpi kuin tuhat rahaa, kultaa ja hopeaa.

Sinä, oi Sana, vapaalla tahdollasi tulit kuolleena hautaan, mutta Sinä elät kuitenkin ja ylösousemisellasi herätät, niin kuin olet ennustanutkin, oi Vapahtajani, ihmiset kuolleista.

Kuoro: Kunnia - -.

Me veisuilla ylistämme Sinua, oi Sana, – kaikkien Jumala, Isän ja Pyhän Hengen kanssa, ja kunnioitamme Sinun jumalallista hautaansaattoasi.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Ylistämme autuaaksi Sinua, oi puhdas Jumalansynnyttäjä, ja uskolla kunnioitamme Poikasi, meidän Jumalamme, kolmipäiväistä hautaa.

Toistetaan tropari: Sinut, oi Kristus, – Elämä, pantiin nyt hautaan, ja enkelein joukot hämmästyneinä ylistivät Sinun alentumistasi.

Pieni ektenia

Pappi: Sillä siunattu on nimesi ja ylistetty on valtakuntasi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Kuoro:

Toinen kunnia, 5. säv.:

Oikein on ylistää Sinua, oi Elämänantaja! Sinä ojensit kätesi ristille ja kukistit vihollisen vallan.

73 Sinun kätesi tekivät ja muovasivat minut. / Anna myös ymmärrystä, niin saan oppia käskysi.

Oikein on ylistää Sinua, oi kaikkien Luoja, sillä kärsimyksiesi kautta olemme päässeet vapaiksi kärsimyksistä sekä turmeluksesta.

74 Ne, jotka sinua pelkäävät, iloitsevat nähdessään minut, / sillä minä panen toivoni sanoihisi.

Maa kauhistui ja aurinko kätkeytyi, kun Sinä, Vapahtaja Kristus, illaton valkeus, laskeuduit ruumiillisesti hautaan.

75 Minä tiedän, Herra, että sinun päätöksesi ovat oikeat, / ja totuuden avulla sinä saat minut nöyrytymään.

Oi Kristus, Sinä nukuit haudassa eläväksi tekevää unta ja synnin raskaasta unesta herätit ihmismissuvun.

Kaikki:

76 Anna armosi lohdukseni, / niin kuin olet luvannut palvelijallesi.

Olen ainoa naisista, joka olen kivutta synnyttänyt Sinut, Poikani, mutta nyt tunnen sietämättömiä kipuja Sinun kärsimyksistäsi. Näin virkkoi Puhdas.

77 Ole minulle laupias, silloin jaksan elää, / sillä sinun lakiasi minä mietiskelen.

Serafit kauhistuivat nähdessään Sinut, oi Vapahtaja, ylhäällä Isästä erottamattomana sekä alhaalla kuolleena makaavana maan päällä.

78 Joutukoot häpeään röyhkeät, sillä väärämielisesti he rikkovat minua vastaan! / Mutta minä tutkistelen sinun käskyjäsi.

Oi Sana, kun Sinut ristiinnaulittiin, temppelein esirippu repesi. Oi Aurinko, kun Sinut kätkeyttiin maan alle, valaisimet kätkeyivät valonsa.

79 Palatkoot luokseni ne, jotka pelkäävät sinua, / ne, jotka tuntevat todistuksesi.

Hänet, joka on alussa maan piirin pelkällä viittauksella perustanut, laskettiin hengettömänä kuin ihminen maan alle. Kauhistu taivas tuota näkyä.

80 Noudattakoon sydämeni moitteetta sinun säädöksiäsi, / jotta en joutuisi häpeämään.

Sinä, joka kädelläsi olet luonut ihmisen, laskeuduit maan alle, että voimallisella vallallasi nostaisi ihmiset lankeemuksesta.

81 Minun sieluni ikävöi pelastustasi, / sinun sanaasi minä panen toivoni.

Tulkaa, veisatkaamme pyhä itkuvirsi kuolleelle Kristukselle, niinkuin mirhankantajaiset naiset, jotta heidän kanssansa kuuluisimme tervehdyksen: Iloitkaa!

82 Sinun puheesi ikävöinti näkyy silmistäni, minä kysyn: / ”Milloin lohdutat minua?”

Sinä, oi Sana, olet totisesti kallisarvoinen ehtymätön hajuvoide. Sen vuoksi yrttivoiteitten tuojat naiset kantoivat Sinulle, Elävälle, ikään kuin kuolleelle hajuvoiteita.

83 Vaikka olen kuin huurteinen leili, / sinun säädöksiäsi en ole unohtanut.

Haudattuna Sinä, oi Kristus, helvetin valtakunnan kukistit, kuolemallasi kuoleman kuoletit ja maailman lapset olet turmeltumuksesta lunastanut.

84 Kuinka monet ovat palvelijasi päivät? / Milloin hankit minulle oikeutta, tuomitset vainoojani?

Elämän virtoja tulviva Jumalan Viisaus laskeuduttuaan alas hautaan tekee eläviksi tuonelan syvimmissä kätköissä olevat.

85 Lainrikkajat puhelevat minulle joutavia, / mutta sellainen ei ole sinun lakisi, Herra.

Uudistaakseni ihmisten turmeltuneen luonnon minä olen vapaaehtoisesti antanut itseni ruumiillisen kuoleman tuskiin. Älä siis, äitini, valituksiisi pakahdu!

86 Kaikki sinun käskysi ovat totuus. Auta minua! / Väärämielisesti he vainoavat minua.

Sinä, vanhurskauden valon Kantaja, laskeudit maan alle ja herätit kuolleet aivan kuin unesta ja karkotit tuonelasta kaiken pimeyden.

87 Maan päältä he miltei tuhosivat minut, / mutta minä en ole hylännyt sinun käskyjäsi.

Luonnoltansa Elävä kylvetään tänään kyynelin kahta vartta kasvattavana jyvänä, mutta kasvettuaan esiin se ilahduttaa maailman.

88 Anna minun elää, sinä armollinen, / niin pidän mielessäni suusi todistukset.

Aadam peljästy Jumalan käyskennellessä paratiisissa, mutta iloitsee nyt Hänen tullessaan tuonelaan; langettuaan muinoin hän nyt nousee jälleen.

89 Ikuisesti, Herra, / sinun sanasi pysyy taivaassa.

Sinun Synnyttäjäsi, oi Kristus, kantaa kyyneluhria haudallasi Sinun ruumistasi siihen laskettaessa ja huutaa: "Poikani, nouse ylös, niin kuin Sinä olet ennustanut."

90 Polvesta polveen pysyy sinun totuutesi. / Sinä pystytit maan perustukset, ja se pysyy.

Hartaasti laskeessaan Sinua uuteen hautaan Joosef veisaa, oi Vapahtaja, jumalalliselle arvollesi sopivia lähtöveisuja sekoittaen niihin katkeria kyyneliään.

91 Sinun käskystäsi päivä pysyy, / sillä koko maailma palvelee sinua.

Oi Sana, kun Äitisi näki Sinut nauloin ristiin kiinnitettynä, karvaan murheen naulat ja nuolet lävistivät hänen sielunsa.

92 Ellei lakisi olisi alinomaa mielessäni, / olisin menehtynyt nöyryytykseeni.

Kun Äiti näki, miten Sinua, kaikkien suloisuutta, juotettiin karvaalla juomalla, hän katkerasti kasteli kasvonsa kyynelin.

93 Milloinkaan en unohda sinun säädöksiäsi, / sillä niillä sinä, Herra, annat minulle elämän.

"Sydämeni on kauheasti haavoitettu, ja kärsimykseni ovat sietämättömiä, kun näen Sinut, oi Sana, väärin teurastettavana", valitti puhtain Äiti.

94 Minä kuulun sinulle. / Pelasta minut, sillä minä etsin säädöksiäsi.

Oi Sana, kuinka sulkisin suloisen katseesi ja huulesi? Kuinka hautaisin Sinut kuolleen tavoin? huusi Joosef kauhistuneena.

95 Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut, / mutta minä ymmärrän sinun todistuksesi.

Nyt Joosef ja Nikodeemus veisaavat hautavirttä kuolleelle Kristukselle ja heidän kanssaan veisaavat myös serafit.

96 Minä näen, että täydellisyyksikin on rajallista, / mutta sinun käskysi on hyvin avara.

Sinä laskeudut maan alle, Vapahtaja, vanhurskauden Aurinko, ja sen tähden Sinut synnyttänyt Kuu pimenee, kun ei enää Sinua näe.

97 Kuinka rakastankaan sinun lakiasi, Herra! / Kaiken päivää se on mielessäni.

Tuonela kauhistui, kun näki Sinun, oi elämänantaja Kristus, sen aarteistoa tyhjentävän ja herättävän ylös jo aikoja kuolleet.

98 Käskylläsi sinä teet minut vihollisiani viisaammaksi, / sillä käskysi on ikuisesti minun.

Oi Sana, aurinko lähettää valonsa yön jälkeen, niin myös Sinäkin kuoleman jälkeen ilmestyt ikään kuin jostakin palatsista loistavana valona.

99 Minä ymmärrän enemmän kuin kaikki opettajani, / sillä minä pohdin sinun todistuksiasi.

Oi Vapahtaja, Luoja! Maa otettuaan Sinut poveensa vapisee kauhun valtaamana, herättäen kuolleet vavistuksellaan.

100 Minä ymmärrän enemmän kuin vanhimmat, / sillä sinun käskyjäsi minä etsin.

Kääriessään nyt uudella tavalla Sinut, oi Kristus, mirhavoitein Nikodeemus ja Kunniallinen huusivat: Kauhistu, koko maa!

101 Minä estän jalkojani astumasta kaiken pahan tielle, / jotta voisिन noudattaa sinun sanojasi.

Sinä, valon tekijä, laskit ja kanssasi laski auringon valo. Luomakunta joutui kauhun valtaan ja todisti, että Sinä olet kaiken Tekijä.

102 Sinun päätöksistäsi en ole poikennut syrjään, / sillä sinulta minä saan oppini.

Louhittu kivi peittää Kulmakiven, ja kuolevainen ihminen kätkee nyt kuolevaisen tavoin hautaan Jumalan. Kauhistu, maa!

103 Miten suloiset ovatkaan kielelläni sinun sanasi, / ne maistuvat suusani hunajaa makeammilta.

“Poikani, katso opetuslastasi, jota olet rakastanut, ja Äitiäsi ja anna kuulua suloisimman äänesi!” Näin huusi Puhdas kyyneliä vuodattaen.

104 Sinun säädöksesi antavat minulle ymmärrystä. / Sen tähden minä vihaan jokaista vääryyden tietä.

Elämän antajana Sinä, oi Sana, ristiinnaulittuna et kuolettanut juutalaisia, vaan herätit ylös heidänkin kuolleensa.

105 Sinun sanasi on jalkojeni lamppu, / se valaisee minun polkuni.

Ei Sinulla, oi Sana, ollut kärsiessäsi kauneutta eikä muotoa, mutta nousuasi ylös Sinä tulit suureen kunniaan ja jumalallisella valollasi kaunistit ihmiset.

106 Olen vannonut valan, ja siinä pysyn: / minä noudatan päätöksiä, jotka ovat vanhurskautesi mukaisia.

Sinä laskeuduit, oi illaton Valonkantaja, ruumiillisesti maan alle, ja aurinko sietämättä semmoista näkyä pimenei aivan keskellä päivää.

107 Paljon jouduin nöyrytykseen. / Herra, anna minun elää – tee sanasi mukaan!

Oi Vapahtaja! Aurinko ja kuu pimettyään tulivat älykkäiden palvelijain kaltaisiksi, kun pukivat itsensä mustiin vaatteisiin.

108 Olkoot vapaaehtoiset lupaukseni sinulle mieluisa uhri, Herra. / Opetä minut tuntemaan päätöksesi!

Sadanpäämies tunsit Sinut Jumalaksi, vaikka Sinut surmattiin. Kuinka minä sitten koskisin käsini Sinuun, minun Jumalani, sillä minä pelkään! huusi Joo-sef.

109 Henkeni on vaarassa kaiken aikaa, / mutta minä en ole unohtanut sinun lakiasi.

Kun Aadam nukkui kuolon uneen, niin hänen kyljestänsä virtasi kuolema, mutta kun Sinä, Jumalan Sana, nukuit, niin nyt tulvii Sinun kyljestäsi maailmalle elämä.

110 Syntiset virittivät minulle ansan, / mutta sinun käskyistäsi minä en ole eksynyt.

Hetken Sinä nukuit ja teit kuolleet eläviksi, ylös nousuasi Sinä nostit ne, jotka ovat iankaikkisuudesta asti nukkuneet, oi Hyvä.

111 Sinun todistuksesi ovat ikuinen perintöni, / niistä iloitsee minun sydämeni.

Sinut, elämää uhkuva viinipuu, tempaistiin maasta, mutta kuitenkin olet tulvinut itsestäsi pelastuksen viinin. Minä kunnioitan kärsimyksiäsi ja ristiäsi.

112 Minä taivutan sydämeni täyttämään / säädöksesi aina ja tinkimättä.

Vapahtaja, kuinka hengellisten joukkojen johtajat kestivät ristiinnaulitsijain uskalluksen, kun näkivät Sinut alastomana ja verisenä tuomittuna?

113 Minä vihaan lainrikkajia, / mutta sinun lakiasi minä rakastan.

Sinä heprealaisten villien erämaakansojen kaltainen uppiniskainen sukukunta, sinä tiesit temppeliin uudelleen rakentamisesta; miksi tuomitsit Kristuksen?

114 Sinä olet minun auttajani ja suojelijani, / sinun sanaasi minä panen toivoni.

Sinä puet pilkkavaippaan kaiken Kaunistajan, joka on ihmeellisesti vahvistanut taivaan ja tehnyt maan ihanaksi.

115 Kaikotkaa minun luotani, pahantekijät! / Minä tutkin Jumalani käskyjä.

Kun kylkesi lävistettiin, oi Sana, Sinä pelikaanin tavoin teit kuoletetut poikasesi eläviksi vuodattamalla heille elävöittävän virran.

116 Ole tukenani puheesi mukaan, anna minun elää. / Älä vie toivoani, älä häpäise minua.

Muinoin Joosua pysäytti auringon hakatessaan maahan muukalaiskansan, ja Sinä kätkit sen kukistaessasi pimeyden ruhtinaan.

117 Auta minua, niin minä pelastun / ja mietin säädöksiäsi aina mielessäni.

Oi laupias Kristus! Sinä eroamatta Isän helmasta suvaisit ihmiseksi tulla ja laskeuduit alas tuonelaan.

118 Sinä halveksit kaikkia niitä, jotka luopuvat säädöksistäsi, / sillä heidän näkemyksensä on väärä.

Ristiinnaulittuna nostettiin ilmaan Hänet, joka on ripustanut maan vesiin ja hengettömänä Hän nyt makaa maata vasten. Sitä kestävästi maa hirveästi vapisi.

119 Minä pidän lainrikkajina kaikkia maan syntisiä, / siksi minä rakastan todistuksiasi.

“Voi minua, Poikani”, näin vaikeroin Aviontuntematon ja sanoi: “Sen, jonka toivoin tulevan kuninkaaksi, näen tuomittuna ristillä riippuvan”.

120 Kiinnitä minut itseesi, naulitse Herran pelkoon, / sillä tuomiosi saavat minut pelkäämään.

Tämän julisti minulle Gabriel, kun lensi alas ja sanoi, että Poikani Jeesuksen valtakunta on iankaikkinen oleva.

121 Minä elän niin kuin oikeus ja vanhurskaus vaativat, / älä jätä minua niiden armoille, jotka tekevät minulle vääryyttä.

Voi, Simeonin ennustus toteutui, sillä Sinun miekkasi, oi Emmanuel, on sydämeni lävistänyt.

122 Ota palvelijasi vastaan, tee hänelle hyvää, / älkööt röyhkeät kiristäkö minua!

Juutalaiset, hävetkää edes niitä, jotka teidän kateudessanne surmaama Elämänantaja nosti ylös kuolleitten joukosta!

123 Minä riudun ikävästä, kun odotan pelastustasi, / minä odotan sanaa sinun oikeudenmukaisuudestasi.

Aurinko nähdessään Sinut, oi Kristukseni, näkymättömän Valon, henge-tönnä hautaan kätkevänsä, pimensi kauhuissaan valonsa.

124 Osoita palvelijallesi armoasi / ja opeta minulle säädöksesi.

Nuhteeton Äitisi itki katkerasti, kun näki haudassa Sinut, oi Sana, sanomattoman ja aluttoman Jumalan.

125 Minä olen palvelijasi. Anna minulle ymmärrystä, / niin opin tuntemaan sinun todistuksesi.

Oi Kristus! Puhtain Äitisi nähdessään Sinut kuolleena katkerasti valitti Sille: "Oi Elämä, älä viivy kuolleitten joukossa!"

126 Herra, sinun on aika toimia! / Sinun lakiasi on rikottu!

Hirveä tuonela kauhistui, kun näki Sinut, oi kunnian kuolematon Aurinko, ja luovutti kiireesti vankinsa.

127 Sen vuoksi minä rakastan sinun käskyjäsi, / ne ovat minulle kultaa ja topaasia kalliimmat.

Silmiemme edessä, oi Vapahtaja, on suuri ja kauhistuttava näky: Elämän Alkusyys tahtoessaan antaa kaikille elämän antaa itsensä kuoleman valtaan.

**128 Siksi tahdon noudattaa kaikkia käskyjäsi, / minä vihaan jokaista
vääryyden tietä.**

Valtias, Sinun kylkesi lävistettiin ja Sinun kätesi naulittiin, että parantaisit
esi-isäin kyljen haavan ja heidän kättensä hillittömyyden.

129 Sinun todistuksesi ovat ihmeelliset, / siksi sieluni haluaa tutkia niitä.

Kerran Raakelin poikaa itki koko kotiväki, nyt valittaa opetuslasten kuoro
Äidin kanssa Neitseeseen Poikaa.

**130 Kun sinun sanasi avautuvat, ne valaisevat ja antavat / yksinkertaisille
ymmärrystä.**

Käsin lyötiin poskelle Kristusta, joka on omalla kädellään luonut ihmisen
ja murskannut pedon leuat.

131 Minä avaan suuni ja vedän henkeä, / sillä minä janoan sinun käskyjäsi.

Kuoro:

Oi Kristus! Me kaikki uskovaiset veisuilla ylistämme ristinkuolemaasi ja hautaamistasi, va-
pautettuina kuolemasta Sinun hautasi kautta.

Kunnia - -

Jumala, jolla ei alkua ole, ynnä aina oleva Sana ja Henki, tuo meissä ilmi oma suuri voimasi vi-
hollisiasi vastaan!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinä olet synnyttänyt Elämän, oi viaton puhdas Neitsyt, hillitse seurakunnassa pahennukset ja
hyvyydestäsi tuota sille rauha!

Toistetaan tropari: Oikein on ylistää Sinua, oi Elämänantaja! Sinä ojensit kätesi ristille ja ku-
kistit vihollisen vallan.

Pieni ektenia

Pappi: Sillä pyhä olet Sinä, meidän Jumalamme, joka lepäät kirkkaalla kerubi- istuimella, ja
Sinulle sekä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkeinpyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengel-
lesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Kolmas kunnia, 3. säv.:

Minun Kristukseni! Kaikki sukukunnat veisuilla ylistävät Sinun hautaamistasi.

132 Katso puoleeni ja anna armosi minulle, / näinhän teet nimeäsi rakastaville.

Arimatialainen otettuaan Sinut alas puusta ja käärittynään liinavaatteeseen pani hautaan.

133 Ohjaa askeleeni puheesi mukaan, / mikään laittomuus älköön vallitko minua.

Minun Kristukseni! Yrttien tuoajat kantoivat rakkaudella Sinulle mirhaa.

Kaikki:

134 Vapauta minut kiristyksestä, jota ihmiset harjoittavat, / että voisin noudattaa käskyjäsi.

Tulkaa, kaikki luodut, veisatkaamme lähtövirsiä Luojalle.

135 Kirkasta kasvosi palvelijallesi / ja opeta minulle säädöksesi!

Kiiruhtakaamme kaikki yrttienkantajain kanssa voitelemaan mirhalla kuollutta, vaikka Hän onkin elävä.

136 Minun silmäni ovat tulvillaan kyyneliä, / koska he eivät noudata lakiasi.

Oi korkeasti autuas Joosef! Hautaa elämänantajan Kristuksen ruumis!

137 Herra, sinä olet oikeamielinen / ja tuomitset oikeuden mukaan.

Ne, joita manna ravitsi, ovat nostaneet kantapänsä Hyväntekijäänsä vastaan.

138 Sinä säädät todistuksesi ja totuutesi, / niiden luja perusta on oikeudenmukaisuus.

Vapahtajalle tuovat sappea ja etikkaa ne, joita Hän elätti mannalla.

139 Kiivailu sinun puolestasi kuluttaa minut, / kun viholliseni eivät piittaa sinun sanastasi.

Voi profeettain surmaajien järjettömyyttä ja Kristuksen murhaamista!

140 Sinun puheesi on taattua ja koeteltua, / sitä sinun palvelijasi rakastaa.

Järjettömänä palvelijana salaisuuteen vihitty kavalsi viisauden syvyyden.

141 Minä olen nuori ja halveksittu, / mutta sinun säädöksiäsi en ole unohtanut.

Myytyään Pelastajansa petollinen Juudas joutui itse orjuuteen.

142 Sinun oikeamielisyytesi on ikuinen oikeamielisyys, / ja sinun lakisi on totuus.

Salomon mukaan irstaitten heprealaisten suu on syvä kuoppa.

143 Minä jouduin ahdinkoon ja hätään, / siksi mietin sinun käskyjäsi.

Rikollisten heprealaisten väärällä tiellä on orjantappuroita ja pauloja.

144 Sinun todistuksissasi on ikuinen vanhurskaus. / Auta minua ymmärtämään, niin voin elää.

Joosef Nikodeemuksen kanssa saattaa hautaan aivan kuin kuolleen oman Luojansa.

145 Koko sydämeistäni minä huudan: / "Kuule minua, Herra! Minä etsin säädöksiäsi."

Oi elämänantaja Vapahtaja! Kunnia olkoon voimallesi, joka helvetin kukisti!

146 Minä huudan sinua: / "Pelasta minut, niin minä noudatan todistuksiasi!"

Oi Sana! Puhtain nähdessään Sinun makaavan maassa itki äidin itkua.

147 Jo keskiyöstä alkaen liikehdin ja huudan apua, / sinun sanoissasi on toivoni.

Voi ihanin kevääni! Voi armahin Lapseni! Mihin on ihanuutesi kadonnut?

148 Jo ennen aamunkoittoa olen hereillä / ja tutkistelen sinun sanojasi.

Oi Sana! Puhtain Äitisi vaipui katkeraan itkuun Sinun kuoltuasi.

149 Kuule ääneni, Herra, sinä armollinen! / Sinä jaat oikeutta - anna minun elää!

Naiset toivat hajuvoiteita voidellakseen Kristusta, joka on itse jumalallinen hajuvoide.

150 Ne, jotka laittomasti vainoavat minua, tulevat lähelleni, / mutta sinun laistasi he ovat kaukana.

Minun Jumalani! Sinä jumalallisella voimallasi kuoleman kautta kuoleman kuoletit.

151 Sinä olet lähellä, Herra, / ja kaikki sinun käskysi ovat totuus.

Jumalani! Viettelijä pettyi ja hänen viettelemänsä pelastui Sinun viisaudellesi.

152 Jo kauan olen tiennyt, millaiset ovat todistuksesi, / sillä sinä olet luonut niille ikuisen perustan.

Tuonelan syvyyteen, turmeluksen kuiluun vajosi kavaltaja.

153 Katso nöyryytystäni ja pelasta minut, / sillä minä en ole unohtanut lakiasi.

Orjantappuroita ja pauloja on kurjan, mielettömän Juudaksen tiellä.

154 Aja asiaani oikeudessa ja vapauta minut, / tee sanasi mukaan, anna minun elää!

Ne kaikki hukkuvat, jotka ristiinnaulitsivat Sinut, oi Sana, Jumalan Poika, kaikkien Kuningas!

155 Pelastus on kaukana syntisistä, / koska he eivät ole etsineet sinun säädöksiäsi.

Turmeluksen kuiluun hukkuvat kaikki murhamiehet.

156 Herra, monet ovat sinun armotekosi. / Sinä jaat oikeutta - anna minun elää!

Jumalan Poika, kaikkien Kuningas, minun Jumalani, minun Luojani, kuinka annoit itsesi kärsimyksiin?

157 Paljon on minulla vainoojia ja ahdistajia, / mutta minä en ole poikennut todistuksistasi.

Nähdessään vasikkansa puulla riippumassa emo valitti.

158 Minä näen luopioita, ja minua iljettä, / sillä he eivät ole noudattaneet sanojasi.

Joosef Nikodeemuksen kanssa hautaa elämää kantavan ruumiin.

159 Katso, kuinka rakastankaan käskyjäsi! / Herra, laupeudessasi anna minun elää!

Neitsyt valitti vuodattaen palavia kyyneleitä, kun miekka kävi hänen selunsa läpi.

160 Totuus on sinun sanojesi alku, / vanhurskaat ja ikuiset ovat kaikki sinun päätöksesi.

Voi minun silmiäni Valo! Voi armahin Lapseni! Kuinka kätkeydyt nyt haudataan?

161 Turhaan mahtimiehet minua vainoavat: / sydämeni pelkää vain sinun sanojasi.

Älä itke, Äitini! Minä kärsin näitä tehdäkseni vapaiksi Aadamin ja Eevan.

162 Minä riemuitsen sinun sanoistasi niin kuin se, / jolle kertyy paljon saalista.

Poikani, minä ylistän ääretöntä laupeuttasi, jonka tähden Sinä näitä kärsit.

163 Valhetta minä vihaan ja inhoan, / mutta sinun lakiasi minä rakastan.

Oi armollinen, Sinulle juotettiin etikkaa ja sappea, ja Sinä purit muinaisen maistamisen.

164 Seitsemästi päivässä minä sinua ylistän / sinun vanhurskaista tuomioistasi.

Sinä, joka muinoin suojelit kansaasi pilvien patsaalla, olet nyt itse naulittu ristiin.

165 Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, / eikä mikään saa heitä kompastumaan.

Yrttientuojat naiset tulivat haudallesi, oi Vapahtaja, kantaen hajuvoiteita.

166 Minä odotan, että sinä pelastat minut, Herra, / ja minä rakastan käskyjäsi.

Nouse ylös, oi Laupias, joka kohotat meidät helvetin syvyyksistä.

167 Minun sieluni noudattaa todistuksiasi, / paljon minä niitä rakastan.

“Nouse ylös, oi Elämänantaja!” Näin sanoo Sinulle Synnyttäjäsi Äiti vuodattaen kyyneliä.

168 Minä noudatan käskyjäsi ja todistuksiasi, /sillä kaikki minun tieni ovat edessäsi, Herra.

Oi Sana, kiiruhda nousemaan ylös ja lopeta puhtaan synnyttäjäsi murhe!

169 Nousekoon rukoukseni sinun eteesi, Herra! / Anna minulle ymmärrystä, tee niin kuin olet sanonut!

Taivaalliset voimat kauhistuivat pelosta, kun näkivät Sinut kuolleen.

170 Tulkoon minun anomukseni sinun eteesi, Herra, / pelasta minut, tee niin kuin olet sanonut!

Niille, jotka rakkaudella ja pelolla kärsimyksiäsi kunnioittavat, anna synnit anteeksi!

171 Kummutkoon huuliltani ylistys, / kun sinä opetat minulle säädöksesi.

Voi peljättävää ja outoa näkyä, oi Jumalan Sana! Kuinka maa Sinut peittää?

172 Tuokoon kieleni julki sen, mitä sinä sanot, / sillä kaikki sinun käskysi ovat hyvät ja oikeat.

Oi Vapahtaja, Sinua kantaen Joosef kerran pakeni, ja nyt toinen Joosef hautaa Sinut.

173 Olkoon sinun kätesi valmis pelastamaan minut, / olenhan valinnut sinun käskysi.

Puhdas Äitisi itkee ja valittaa Sinua, minun Vapahtajani, kun olet kuollut.

174 Minä ikävöin pelastustasi, Herra, / ja sinun lakiasi minä mietin.

Henget kauhistuvat outoa ja peljättävää hautaamistasi, oi kaikkien Luoja.

175 Minun sieluni elää ja ylistää sinua, / ja sinun oikeat tuomiosi auttavat minua.

Mirhantuojanaiset tulivat varhain aamulla ja vuodattivat haudalle mirhavoiteita.

176 Minä harhailen kuin eksynyt lammas. / Etsi minut, palvelijasi, sillä minä en ole unohtanut sinun käskyjäsi.

Lahjoita ylösnousemisellasi seurakunnalle rauha ja pelastus kansallesi!

Kuoro:

Kunnia - -.

Oi Kolminaisuus, minun Jumalani, Isä, Poika ja Henki, armahda maailmaa!

Nyt - -.

Oi Neitsyt, tee palvelijasi otollisiksi näkemään Poikasi ylösnouseminen.